

**Vakuutusyritysten ja vakuutusten
tarjoajien tuotehallintajärjestelyjä
koskevat valmisteluohjeet**

Johdanto

- 1.1. EIOPA antaa Euroopan valvontaviranomaisen perustamisesta 24 päivänä marraskuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1094/2010 (jäljempänä "EIOPA-asetus")¹ 9 artiklan 2 kohdan ja 16 artiklan mukaisesti toimivaltaisille viranomaisille ohjeet toimimisesta valmisteluvaiheessa, joka johtaa vakuutusten tarjoamisesta 20 päivänä tammikuuta 2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2016/97 (jäljempänä "vakuutusedustusedirektiivi")² saattamiseen osaksi kansallista lainsäädäntöä sekä sen nojalla annettavien delegoitujen säädösten soveltamiseen. Valmisteluohjeet on annettu vakuutusedustusedirektiivin 25 artiklassa kuvattuja tuotehallintajärjestelyjä koskevien yhdenmukaisten, toimivien ja tehokkaiden valvontakäytäntöjen luomista varten vakuutusedustusedirektiivin säännösten täysimääräistä soveltamista edeltäväksi ajaksi.
- 1.2. Tuotehallintajärjestelyillä on keskeinen merkitys asiakkaan suojan kannalta, koska niillä varmistetaan, että vakuutustuotteet vastaavat kohdemarkkinoiden tarpeita ja vähennetään siten vakuutustuotteiden myyntiä väärin perustein. Järjestelyt ovat olennainen osa vakuutusedustusedirektiivin mukaisia uusia sääntelyvaatimuksia. Koska tuotehallintajärjestelyt ovat merkityksellisiä asiakkaan suojan kannalta, on erittäin tärkeää, että uudet vaatimukset pannaan heti alussa asianmukaisesti täytäntöön ja että niiden soveltaminen aloitetaan mahdollisimman aikaisin. Tämän vuoksi on aiheellista antaa valmisteluohjeet sen varmistamiseksi, että toimivaltaiset viranomaiset noudattavat johdonmukaista ja yhtenäistä lähestymistapaa vakuutusedustusedirektiivin täytäntöönpanon valmistelussa.
- 1.3. Valmisteluohjeiden tarkoituksena on paitsi tukea toimivaltaisia viranomaisia vakuutusedustusedirektiivin täytäntöönpanossa myös varmistaa eri alojen välinen johdonmukaisuus. Kun Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen (ESMA)³ ja Euroopan pankkiviranomainen (EPV)⁴ ovat jo antaneet tuotehallintamenettelyjä koskevat ohjeet, näillä ohjeilla pyritään varmistamaan tasapuoliset toimintaedellytykset finanssimarkkinoilla ja estämään sääntelyn katvealueiden hyväksikäyttö.
- 1.4. Ohjeiden tarkoituksena ei niiden valmisteluluonteen vuoksi ole edellyttää toimivaltaisilta viranomaisilta täytäntöönpanotoimia, jos nämä havaitsevat käytäntöjä, jotka eivät ole kaikilta osin ohjeiden mukaisia. Sen sijaan niiden

---

¹ EUVL L 331, 15.12.2010, s. 48.

² EUVL L 26, 2.2.2016, s. 19.

³ ESMAn tekniset neuvot Euroopan komissiolle tuotehallintamenettelyjä koskevista delegoiduista säädöksistä MiFID II:ssa: http://www.esma.europa.eu/system/files/2014-1569_final_report_-_esmas_technical_advice_to_the_commission_on_mifid_ii_and_mifir.pdf

⁴ EPV:n ohjeet vähittäispankkituotteiden tuotehallintamenettelystä: <http://www.eba.europa.eu/documents/10180/1141044/EBA-GL-2015-18+Guidelines+on+product+oversight+and+governance.pdf/d84c9682-4f0b-493a-af45-acbb79c75bfa>

tarkoituksena on saada toimivaltaiset viranomaiset keskustelemaan markkinaosapuolten kanssa mahdollisista tavoista toteuttaa asianmukaisia korjaavia toimia. Valmisteluohjeiden tavoitteena on näin ollen antaa toimivaltaisille viranomaisille varhaisessa vaiheessa tukea ja neuvoja, kun ne valmistelevat vakuutusedustusdirektiivin tuotehallintajärjestelyjä koskevien organisaatiovaatimusten johdonmukaista täytäntöönpanoa. Toimivaltaiset viranomaiset voivat tämän ansiosta ottaa EIOPAn odotukset huomioon jo täytäntöönpanovaiheessa. Näin erilaisten kansallisen tason lähestymistapojen soveltamisen riski vähenee, ja samalla vähenee tarve jatkaa yhdenmukaistamista johdonmukaisuuden ja jäsenvaltioiden tasapuolisten toimintaedellytysten takaamiseksi myöhemmässä vaiheessa.

1.5. Kun vakuutusedustusdirektiivin mukaiset delegoidut säädökset on annettu, EIOPA tarkastelee valmisteluohjeita uudelleen arvioidakseen, missä määrin ohjeita on syytä muuttaa.

1.6. Kehittäjien tuotehallintamenettelyjä koskevan Euroopan valvontaviranomaisten yhteisen kannan⁵ mukaan ohjeissa otetaan huomioon vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 25 päivänä marraskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY (jäljempänä "Solvenssi II -direktiivi")⁶ johdanto-osan 16 kappale sekä 40 artikla ja 41 artiklan 1 kohta, joissa säädetään seuraavaa:

- "Vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan sääntelyn ja valvonnan päätavoite on riittävän suojan antaminen vakuutuksenottajille ja edunsaajille..."⁷.
- "Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvontaviranomaisilla on tarvittavat keinot ja tarvittava asiantuntemus, valmiudet ja toimivalta huolehtia valvonnan päätavoitteesta eli vakuutuksenottajien ja edunsaajien suojelusta"⁸.
- "Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen hallinto- tai johtoelimellä on lopullinen vastuu siitä, että kyseinen yritys noudattaa tämän direktiivin mukaisesti annettuja lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä"⁹,
- "Jäsenvaltioiden on vaadittava, että kaikilla vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksillä on tehokas hallintojärjestelmä, joka mahdollistaa liiketoiminnan vakaan ja järkevän johtamisen"¹⁰.

1.7. Valmisteluohjeissa otetaan huomioon myös vakuutusedustusdirektiivin 25 artiklan tuotehallintajärjestelyjä koskevat säännökset, joissa säädetään seuraavaa:

---

⁵ https://eiopa.europa.eu/Publications/Administrative/JC-2013-77__POG_-_Joint_Position_.pdf

⁶ EUVL L 335, 17.12.2009, s.1.

⁷ Solvenssi II -direktiivin johdanto-osan 16 kappale.

⁸ Solvenssi II -direktiivin 27 artikla.

⁹ Solvenssi II -direktiivin 40 artikla.

¹⁰ Solvenssi II -direktiivin 41 artiklan 1 kohdan ensimmäinen kappale.

- *"Vakuutusyritysten sekä vakuutustuotteita asiakkaille myytäväksi tuottavien vakuutusedustajien on pidettävä yllä, käytettävä ja arvioitava menettelyä, jonka mukaisesti kukin vakuutustuote tai olemassa olevan vakuutustuotteen merkittävät muutokset hyväksytään ennen vakuutustuotteen markkinointia tai tarjoamista asiakkaille."*
- *"Tuotteiden hyväksymismenettelyn on oltava vakuutustuotteen luonteen kannalta oikeasuhteinen ja asianmukainen."*
- *"Tuotteiden hyväksymismenettelyssä on määritettävä kullekin vakuutustuotteelle tarkoitetut yksilöidyt kohdemarkkinat, varmistettava, että kaikki tällaisten kohdemarkkinoiden kannalta merkitykselliset riskit arvioidaan ja että suunniteltu strategia tuotteen tarjoamiseksi vastaa yksilöityjä kohdemarkkinoita, sekä toteutettava kohtuullisia toimia sen varmistamiseksi, että vakuutustuotetta tarjotaan yksilöidyille kohdemarkkinoille."*
- *"Vakuutusyrityksen on ymmärrettävä tarjoamansa tai markkinoimansa vakuutustuotteet ja arvioitava niitä säännöllisesti uudelleen ottaen huomioon kaikki tapahtumat, jotka voivat olennaisesti vaikuttaa yksilöityihin kohdemarkkinoihin kohdistuvaan potentiaaliseen riskiin, arvioidakseen ainakin sitä, onko vakuutustuote edelleen yksilöityjen kohdemarkkinoiden tarpeiden mukainen ja onko suunniteltu strategia tuotteen tarjoamiseksi edelleen asianmukainen."*
- *"Vakuutusyritysten sekä vakuutustuotteita tuottavien vakuutusedustajien on asetettava tarjoajien saataville kaikki asianmukaiset tiedot vakuutustuotteesta ja tuotteiden hyväksymismenettelystä, mukaan lukien tieto vakuutustuotteen yksilöidyistä kohdemarkkinoista."*
- *"Jos vakuutusten tarjoaja antaa neuvontaa vakuutustuotteista, joita se ei itse tuota, tai ehdottaa niitä, sillä on oltava käytössään asianmukaiset järjestelyt, joiden avulla se saa viidennessä alakohdassa tarkoitetut tiedot ja oppii tuntemaan kunkin vakuutustuotteen ominaispiirteet ja yksilöidyt kohdemarkkinat."*

1.8. Tuotehallintajärjestelyjen olisi katsottava ensisijaisesti toteuttavan Solvenssi II -direktiivin mukaista vakuutusalan valvonnan perustavoitetta eli vakuutuksenottajien ja edunsaajien suojelua.

1.9. Näissä ohjeissa esitetyillä organisaatiojärjestelyillä on niiden tarkoituksen ja tavoitteiden vuoksi merkittävä yhteys Solvenssi II -kehyksen mukaiseen hallintojärjestelmään, jossa yrityksiltä vaaditaan liiketoiminnan vakaata ja järkevää johtamista ja riskeihin perustuvan lähestymistavan sekä asianmukaisen riskienhallintajärjestelmän soveltamista. Vakuutustuotteiden asianmukaisen suunnittelun varmistamiseen tähtäävät organisaatiojärjestelyt

kuuluvat vakuutusyrityksen hallintojärjestelmän piiriin. Näissä ohjeissa esitetään hyvin selkeät menettelyt ja toimenpiteet, jotka liittyvät uusien vakuutustuotteiden suunnitteluun, kehittämiseen ja valvontaan.

- 1.10. Vakuutusedustusdirektiivissä annetaan tältä osin yksityiskohtaiset säännöt, joissa otetaan huomioon tuotteiden suunnittelussa ja tarjoamisessa käytettävät avoimuuteen ja asiakkaan suojeluun perustuvat erityisprofiilit. Tältä pohjalta tuotehallintajärjestelyjen perustana ovat Solvenssi II -direktiivi ja vakuutusedustusdirektiivi. Jälkimmäisessä täsmennetään vaatimukset asiakkaan suojelun näkökulmasta ja lisätään vaatimuksia niille jakelijoille, jotka eivät kuulu Solvenssi II -kehyksen soveltamisalaan.
- 1.11. Nämä ohjeet on tarkoitettu toimivaltaisille viranomaisille. Vaikka tässä asiakirjassa viitataan nimenomaisesti vakuutusyrityksiin ja vakuutusten jakelijoihin, sitä ei pidä tulkita siten, että siinä asetettaisiin suoranaisia vaatimuksia kyseisille finanssilaitoksille. Finanssilaitosten odotetaan noudattavan niitä valvovan toimivaltaisen viranomaisen soveltamaa valvontatai sääntelykehystä.
- 1.12. Näiden ohjeiden mukaiset järjestelyt koskevat tuotteiden suunnitteluun ja markkinoille saattamiseen sekä niiden koko elinkaaren kattavaan valvontaan ja arviointiin käytettäviä sisäisiä menettelyjä, toimintoja ja strategioita. Järjestelyt vaihtelevat sen mukaan, toimivatko säännellyt yritykset vakuutustuotteiden kehittäjinä/ja tai jakelijoina. Ne kattavat muun muassa seuraavat toimenpiteet:
  - (i) tuotteelle sopiviksi katsottavien kohdemarkkinoiden määrittäminen
  - (ii) tuotteelle sopimattomien markkinasegmenttien määrittäminen
  - (iii) tuoteanalyysi, jolla arvioidaan tuotteen odotettua toimivuutta eri stressiskenaarioissa
  - (iv) tuotearviointi, jossa tutkitaan, voiko tuotteen toimivuus olla haitaksi asiakkaille, ja jos haittaa aiheutuu, tuotteen ominaisuuksien muuttamiseen ja haittojen vähentämiseen tähtäävien toimenpiteiden toteuttaminen
  - (v) tuotteiden tarjoamiseen käytettävien kanavien määrittäminen kohdemarkkinoiden ja tuotteen ominaispiirteet huomioon ottaen
  - (vi) sen varmistaminen, että jakelukanavat ovat tuotteiden kehittäjän tuotehallintajärjestelyjen mukaiset.
- 1.13. Vakuutusyrityksen hallinto-, johto- tai valvontaelin vastaa tuotehallintajärjestelyjen laatimisesta ja niiden myöhempien tarkistusten tekemisestä. Tuotehallintajärjestelyjen toteuttamista ei kuitenkaan tulisi ymmärtää uuden keskeisen toiminnon käyttöönotoksi vakuutusyrityksissä. Näillä järjestelyillä ei myöskään välttämättä ole yhteyttä Solvenssi II -direktiivissä säädettyihin vakuutusyritysten riskinhallintatoimintoihin, sisäisen tarkastuksen toimintoihin, aktuaaritoimintoihin tai sääntöjen noudattamista valvoviin toimintoihin.

- 1.14. Tuotehallintajärjestelyillä täydennetään mahdollisesti sovellettavia myyntipisteen julkistamista koskevia sääntöjä. Niiden mukaan on julkistettava ennakkoon tuotteen tärkeimpien ominaisuuksien kuvaus, tuotteen riskit ja asiakkaan tuotteesta maksama hinta, joka sisältää kaikki siihen liittyvät maksut ja kulut.
- 1.15. Tuotehallintajärjestelyjen on oltava oikeassa suhteessa tuotteiden monimutkaisuuteen ja riskeihin sekä säännellyn yrityksen asianomaisen liiketoiminnan luonteeseen, laajuuteen ja monimutkaisuuteen.
- 1.16. Ohjeet kattavat järjestelyt, joita sovelletaan yleisesti kaikkiin vakuutusedustusedirektiivin soveltamisalaan kuuluviin vakuutusyrityksiin ja vakuutusten jakelijoihin, mukaan lukien kaikki luonnolliset henkilöt ja oikeushenkilöt, jotka harjoittavat vakuutusten jakelua joko pääasiallisena ammatillisena toimintana tai sivutoimisesti riippumatta siitä, onko toiminnan harjoittaja itsenäisesti toimiva vakuutusmeklari vai vakuutusyritykseen sidoksissa oleva asiamies. Toimivaltaisten viranomaisten olisi kuitenkin käytettävä oikeasuhteista ja riskinarviointiin perustuvaa lähestymistapaa ohjeita soveltaessaan. Ohjeita ei sovelleta palveluihin tai tuotteisiin, jotka on nimenomaisesti jätetty vakuutusedustusedirektiivin soveltamisalan ulkopuolelle. Niistä esimerkkinä ovat mainitun direktiivin 1 artiklan 3 kohdassa määritelty tietty sivutoiminen toiminta ja 25 artiklan 4 kohdan mukaiset vakuutustuotteet, jotka muodostuvat suurten riskien vakuuttamisesta.
- 1.17. Toimivaltaisten viranomaisten on kaikin tavoin pyrittävä noudattamaan näitä ohjeita uusien ja merkittävästi muutettujen tuotteiden osalta. Toimivaltaiset viranomaiset saattavat harkita vähintään I luvun ohjeen 8 (Tuoteseuranta) ja ohjeen 9 (Korjaavat toimet) noudattamisen vaatimista ohjeiden kansallisten täytäntöönpanotoimenpiteiden voimaantulosta alkaen sellaisten tuotteiden osalta, joita tarjotaan edelleen tai jotka on saatettu markkinoille ennen edellä mainittua ajankohtaa.
- 1.18. Toimivaltaisten viranomaisten on näitä ohjeita soveltaessaan myös tarvittaessa otettava asianmukaisesti huomioon Solvenssi II -direktiivin¹¹ mukaista hallintojärjestelmää koskevat EIOPAn ohjeet, EIOPAn laatimat valitusten käsittelyohjeet vakuutusalan yrityksille¹² sekä EIOPAn laatimat valitusten käsittelyohjeet vakuutusedustajille¹³.
- 1.19. Näissä ohjeissa käytetään seuraavia määritelmiä:
- *Kehittäjällä* tarkoitetaan vakuutusyritystä tai vakuutusedustajaa, joka tuottaa vakuutustuotteita asiakkaille myytäväksi.

---

¹¹ Saatavilla osoitteessa

https://eiopa.europa.eu/GuidelinesSII/EIOPA_Guidelines_on_System_of_Governance_EN.pdf#search=system%20of%20governance%20Guidelines

¹² Saatavilla osoitteessa <https://eiopa.europa.eu/publications/eiopa-Guidelines/index.html>

¹³ Saatavilla osoitteessa <https://eiopa.europa.eu/publications/eiopa-Guidelines/Guidelines-on-complaints-handling-by-insurance-intermediaries>

- *Kohdemarkkinoilla* tarkoitetaan asiakasryhmää, jota varten tuottaja suunnittelee tuotteen.
- *Jakelustrategialla* tarkoitetaan strategiaa, joka koskee sitä, miten vakuutustuotteita tarjotaan asiakkaille, ja varsinkin, olisiko tuotetta myytävä vain, jos myyntiin liittyy neuvontaa.
- *Tuotteilla* tarkoitetaan Solvenssi II -direktiivin liitteen I mukaisia vahinkovakuutusluokkia ja liitteen II mukaisia henkivakuutusluokkia.

1.20. Jos termiä ei ole määritelty näissä ohjeissa, sillä on sama merkitys kuin säädöksissä, joihin on viitattu johdantokappaleessa.

Luku 1 – Valmisteluohjeet vakuutusyrityksille ja vakuutusedustajille, jotka kehittävät vakuutustuotteita asiakkaille myytäväksi

Ohje 1 – Tuotehallintajärjestelyjen luominen

- 1.21. Kehittäjän olisi luotava ja toteutettava tuotehallintajärjestelyt, joihin sisältyvät asianmukaiset toimenpiteet ja menettelyt tuotteiden suunnittelemiseksi, *valvomiseksi*, arvioimiseksi ja tarjoamiseksi asiakkaille sekä toimenpiteiden toteuttamiseksi niiden tuotteiden osalta, jotka voivat olla haitaksi asiakkaille (tuotteiden valvonnan ja hallinnoinnin järjestelyt).
- 1.22. Tuotehallintajärjestelyjen on oltava oikeassa suhteessa tuotteiden monimutkaisuuteen ja riskeihin sekä säännellyn yrityksen asiaan liittyvän liiketoiminnan luonteeseen, laajuuteen ja monimutkaisuuteen.
- 1.23. Kehittäjän olisi vahvistettava tuotehallintajärjestelyt kirjallisessa asiakirjassa (tuotehallinnan toimintalinjat) ja asetettava se asiaan liittyvän henkilöstönsä saataville.

Ohje 2 – Tuotehallintajärjestelyjen tavoitteet

- 1.24. Tuotehallintajärjestelyjen tavoitteena olisi oltava asiakkaille aiheutuvien haittojen estäminen ja vähentäminen sekä asianmukaisen eturistiriitojen hallinnan varmistaminen. Lisäksi niillä olisi varmistettava, että asiakkaiden tavoitteet, edut ja ominaispiirteet otetaan asianmukaisesti huomioon.

Ohje 3 – Johdon asema

- 1.25. Kehittäjän hallinto-, johto- tai valvontaelimen tai vastaavan vakuutustuotteiden tuottamisesta vastaavan rakenteen olisi tuettava tuotehallintajärjestelyjen luomista ja toteuttamista, niistä myöhemmin tehtävien arviointien suorittamista

ja niiden jatkuvaa noudattamista organisaation sisällä sekä sen lisäksi otettava lopullinen vastuu näistä tehtävistä.

Ohje 4 – Tuotehallintajärjestelyjen arviointi

1.26. Kehittäjän olisi säännöllisesti arvioitava tuotehallintajärjestelyt niiden tarkoituksenmukaisuuden ja ajantasaisuuden varmistamiseksi. Kehittäjän olisi myös tarvittaessa muutettava niitä.

Ohje 5 –Kohdemarkkinat

1.27. Kehittäjän olisi sisällytettävä tuotehallintajärjestelyihinsä sopivat toimenpiteet tuotteiden kohdemarkkinoiden määrittämiseksi.

1.28. Kehittäjän olisi suunniteltava ja saatettava markkinoille vain ominaisuuksiltaan sellaisia tuotteita ja vain sellaisten yksilöityjen jakelukanavien kautta, jotka ovat kohdemarkkinoiden etujen, tavoitteiden ja ominaispiirteiden mukaisia.

1.29. Kun kehittäjä määrittää, onko tuote tiettyjen kohdemarkkinoiden etujen, tavoitteiden ja ominaispiirteiden mukainen, sen olisi otettava huomioon kohdemarkkinoiden saatavilla olevien tietojen taso sekä kohdemarkkinoiden taloudellinen kapasiteetti ja talouslukutaito.

1.30. Kehittäjän olisi myös määritettävä, minkä asiakasryhmien etuja, tavoitteita ja ominaispiirteitä tuotteen ei katsota todennäköisesti vastaavan.

Ohje 6 – Tuotteiden suunnitteluun osallistuvan henkilöstön taidot, tiedot ja asiantuntemus

1.31. Kehittäjän olisi varmistettava, että keskeisillä tuotteiden suunnitteluun osallistuvilla työntekijöillä on tarvittavat taidot, tiedot ja asiantuntemus, jotta he pystyvät ymmärtämään tuotteen tärkeimmät ominaisuudet ja ominaispiirteet sekä kohdemarkkinoiden edut, tavoitteet ja ominaispiirteet.

Ohje 7 – Tuotetestaus

1.32. Kehittäjän olisi ennen tuotteen markkinoille saattamista ja kohdemarkkinoiden muutosten tai tuotteeseen tehtävien muutosten yhteydessä testattava tuote asianmukaisesti ja tarvittaessa tehtävä skenaarioanalyyssejä. Tuotetestauksessa olisi arvioitava, onko tuote kohdemarkkinoiden tavoitteiden mukainen koko elinkaarensa ajan.

- 1.33. Kehittäjän ei pitäisi saattaa tuotetta markkinoille, jos tuotetestauksen tulokset osoittavat, ettei tuote ole kohdemarkkinoiden etujen, tavoitteiden ja ominaispiirteiden mukainen.
- 1.34. Kehittäjän olisi tehtävä tuotetestaus laadullisesti ja mahdollisesti määrällisesti mitattavissa olevalla tavalla tuotteen tyyppin ja luonteen sekä siihen liittyvän asiakkaaseen kohdistuvaa haittaa koskevan riskin mukaan.

Ohje 8 – Tuotevalvonta

- 1.35. Kun tuotetta tarjotaan, kehittäjän olisi valvottava jatkuvasti, että tuote on edelleen kohdemarkkinoiden etujen, tavoitteiden ja ominaispiirteiden mukainen.

Ohje 9 – Korjaavat toimet

- 1.36. Jos kehittäjä havaitsee tuotteen elinkaaren aikana tuotteeseen liittyviä seikkoja, jotka aiheuttavat asiakkaaseen kohdistuvan haitan riskin, kehittäjän olisi toteutettava asianmukaiset toimenpiteet tilanteen helpottamiseksi ja estettävä haitan toistuminen.
- 1.37. Kehittäjän olisi viipymättä ilmoitettava mahdollisista korjaavista toimista asiaan liittyville jakelijoille ja asiakkaille.

Ohje 10 – Jakelukanavat

- 1.38. Kehittäjän olisi valittava kohdemarkkinoille soveltuvat jakelukanavat ottaen huomioon tuotteen erityispiirteet.
- 1.39. Kehittäjän olisi valittava jakelijat riittävän huolellisesti.
- 1.40. Kehittäjän olisi annettava jakelijoille riittävän laadukkaita, selkeitä, tarkkoja ja ajantasaisia tietoja, myös tuotteiden yksityiskohdista.
- 1.41. Jakelijoiden olisi niille annettavien tietojen perusteella pystyttävä
- ymmärtämään tuotetta ja saattamaan se asianmukaisesti kohdemarkkinoille
  - määrittämään kohdemarkkinat, joille tuote on suunniteltu, ja myös määrittämään se asiakasryhmä, joiden etuja, tavoitteita ja ominaispiirteitä tuotteen ei katsota todennäköisesti vastaavan.

- 1.42. Kehittäjän tulisi toteuttaa kaikki kohtuulliset toimet sen valvomiseksi, että jakelukanavat toimivat kehittäjän tuotehallintajärjestelyjen tavoitteiden mukaisesti.
- 1.43. Kehittäjän olisi säännöllisesti tutkittava, tarjotaanko tuotetta asianmukaisille kohdemarkkinoille kuuluville asiakkaille.
- 1.44. Jos kehittäjä katsoo, että jakelukanava ei ole tuottajan tuotehallintajärjestelyjen tavoitteiden mukainen, kehittäjän olisi toteutettava jakelukanavaa koskevia korjaavia toimia.

Ohje 11 – Tuotesuunnittelun ulkoistaminen

- 1.45. Kun kehittäjä nimeää kolmannen osapuolen suunnittelemaan tuotteita puolestaan, sen olisi säilytettävä kaikilta osin vastuu näissä ohjeissa kuvattujen tuotehallintajärjestelyjen noudattamisesta.

Ohje 12 – Tuotehallintajärjestelyjen dokumentointi

- 1.46. Tuotehallintajärjestelyihin liittyvät kehittäjän toteuttamat toimet tulisi dokumentoida asianmukaisesti, ja asiakirjat tulisi säilyttää tarkastusta varten ja antaa toimivaltaisten viranomaisten saataville pyynnöstä.

Luku 2 – Valmisteluohjeet vakuutusten jakelijoille, jotka tarjoavat muita kuin itse kehittämiään vakuutustuotteita

Ohje 13 – Tuotteiden jakelujärjestelyjen luominen

- 1.47. Jakelijan olisi luotava ja toteutettava tuotteiden jakelujärjestelyt, joihin sisältyvät asianmukaiset toimenpiteet ja menettelyt, joiden avulla suunnitellaan asiakkaille tarjottava tuote- ja palveluvalikoima, arvioidaan tuotteiden jakelujärjestelyjä sekä hankitaan kaikki tarvittavat tuotetta (tuotteita) koskevat tiedot kehittäjältä (kehittäjiltä).
- 1.48. Tuotteiden jakelujärjestelyjen on oltava oikeassa suhteessa tuotteiden monimutkaisuuteen ja riskeihin sekä säännellyn yrityksen asianomaisen liiketoiminnan luonteeseen, laajuuteen ja monitahoisuuteen.
- 1.49. Jakelijan olisi vahvistettava tuotteiden jakelujärjestelyt kirjallisessa asiakirjassa ja asetettava se asianomaisen henkilöstönsä saataville.

Ohje 14 – Tuotteiden jakelujärjestelyjen tavoitteet

1.50. Tuotteiden jakelujärjestelyjen tavoitteena olisi oltava asiakkaille aiheutuvien haittojen estäminen ja vähentäminen sekä asianmukaisen eturistiriitojen hallinnan varmistaminen. Lisäksi niillä olisi varmistettava, että asiakkaiden tavoitteet, edut ja ominaispiirteet otetaan asianmukaisesti huomioon.

Ohje 15 – Johdon asema

1.51. Jakelijan hallinto-, johto- tai valvontaelimen tai vastaavan vakuutusten tarjoamisesta vastaavan rakenteen olisi tuettava tuotteiden jakelujärjestelyjen luomista ja toteuttamista, niistä myöhemmin tehtävien arviointien suorittamista ja niiden jatkuvaa noudattamista organisaation sisällä sekä sen lisäksi otettava lopullinen vastuu näistä tehtävistä.

Ohje 16 – Kaikkien tarvittavien kohdemarkkinoita koskevien tietojen hankkiminen kehittäjältä

1.52. Tuotteiden jakelujärjestelyillä olisi pyrittävä varmistamaan, että jakelija saa kehittäjältä kaikki tarvittavat vakuutustuotetta, tuotteen hyväksymismenettelyä ja kohdemarkkinoita koskevat tiedot, jotta jakelija pystyisi ymmärtämään asiakkaita, joille tuote on suunniteltu, sekä asiakasryhmiä, joille tuotetta ei ole suunniteltu.

Ohje 17 – Kaikkien muiden tarvittavien tuotetta koskevien tietojen hankkiminen kehittäjältä

1.53. Tuotteiden jakelujärjestelyillä olisi pyrittävä varmistamaan, että jakelija saa kehittäjältä kaikki muut tarvittavat tuotetta koskevat tiedot, jotta jakelija voisi täyttää asiakkaisiin liittyvät lainsäädännölliset velvoitteensa. Nämä tiedot koskevat muun muassa tuotteiden tärkeimpiä ominaisuuksia, niiden riskejä ja kustannuksia sekä seikkoja, jotka voivat johtaa asiakkaalle haittaa aiheuttaviin eturistiriitoihin.

Ohje 18 – Jakelustrategia

1.54. Jakelijan mahdollisesti laatima tai soveltama jakelustrategia ei saisi olla ristiriidassa vakuutustuotteen kehittäjän määrittämien kohdemarkkinoiden ja jakelustrategian kanssa.

Ohje 19 – Tuotteiden jakelujärjestelyjen säännöllinen arviointi

1.55. Jakelijan olisi säännöllisesti arvioitava tuotteiden jakelujärjestelyt niiden tarkoituksenmukaisuuden ja ajantasaisuuden varmistamiseksi. Jakelijan olisi myös tarvittaessa muutettava niitä, varsinkin mahdollista jakelustrategiaa.

Ohje 20 – Myyntitietojen antaminen kehittäjälle

1.56. Jos jakelija havaitsee, että tuote ei ole kohdemarkkinoiden etujen, tavoitteiden ja ominaispiirteiden mukainen tai jos jakelija havaitsee muita tuotteeseen liittyviä seikkoja, jotka lisäävät asiakkaalle aiheutuvan haitan riskiä, jakelijan on viipymättä ilmoitettava asiasta kehittäjälle.

Ohje 21 – Dokumentointi

1.57. Merkittävät tuotteiden jakelujärjestelyihin liittyvät jakelijan toteuttamat toimet tulisi dokumentoida asianmukaisesti, ja asiakirjat tulisi säilyttää tarkastusta varten ja antaa toimivaltaisten viranomaisten saataville pyynnöstä.

Vaatimuksenmukaisuutta ja raportointia koskevat säännöt

1.58. Tässä asiakirjassa on EIOPA-asetuksen 16 artiklan nojalla annettuja ohjeita. EIOPA-asetuksen 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten ja finanssilaitosten on kaikin tavoin pyrittävä noudattamaan ohjeita ja suosituksia.

1.59. Toimivaltaisten viranomaisten, jotka noudattavat tai aikovat noudattaa näitä ohjeita, olisi sisällytettävä ne sääntely- tai valvontakehykseensä asianmukaisella tavalla.

1.60. Toimivaltaisten viranomaisten on vahvistettava EIOPA:lle, noudattavatko tai aikovatko ne noudattaa näitä ohjeita, ja kerrottava perustelut, mikäli ne eivät noudata tai aio noudattaa niitä, kahden kuukauden kuluessa käännettyjen versioiden julkaisupäivämäärästä.

1.61. Mikäli vastausta ei saada määräaikaan mennessä, toimivaltaisten viranomaisten katsotaan jättäneen noudattamatta ilmoittamisvelvollisuuden, mikä raportoidaan.

Tarkistuksia koskeva loppusäännös

1.62. EIOPA tarkistaa nämä ohjeet sen jälkeen, kun vakuutus- ja vakuutusdirektiivin 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut delegoidut säädökset on annettu.